

Abstrakt

Tato práce je příspěvkem k dosud málo probádané problematice českého koncertního melodramu, který v průběhu svého dlouholetého vývoje získal v souvislosti s úzkou vazbou na českou literaturou a vývoj českého uměleckého přednesu vlastní charakteristiku, odlišnou od melodramu německého, s nímž má společné kořeny.

Práce shrnuje stav pramenné základny a literatury o českém koncertním melodramu i výsledky dosavadních diskusí o základních otázkách podstaty melodramu jako uměleckého druhu (tj. možnosti synkretického spojení znějícího slova a hudby a uspokojivého hudebně formálního řešení v tónu koncertního melodramu).

Ústředním tématem práce je šest koncertních melodramů Zdeňka Fibicha, které představují prvotní východisko vývoje českého koncertního melodramu. Na základě jejich všestranné analýzy charakterizuje jejich kvality a specifika v kontextu dobového evropského i domácího rozvoje tohoto tónu.